

Materiál pro schůzi Výkonného výboru ČUS

dne 16. února 2021

**Věc: Informace k plnění usnesení č. 1 a č. 9 z 38. valné hromady
ČUS dne 24. 6. 2020**

Zdůvodnění:

Materiál se předkládá na základě aktuální potřeby

Projednáno:

Radou ČUS,
dne 11. února 2021

Zpracovali:

pracovní skupina jmenovaná
předsedou ČUS

Předkládá:

Ing. Marek Hájek,
místopředseda ČUS

Návrh usnesení:

Výkonný výbor ČUS

1. d o p o r u č u j e

účastníkům volebního pléna ČOV volit za předsedu a místopředsedy ČOV a za členy VV ČOV kandidáty, kteří mají v programu nápravu prezentovaných stávajících nedostatků v činnosti ČOV a nasměrování činnosti ČOV k jeho původnímu poslání ve prospěch a podle potřeb národních sportovních svazů a všech členů ČOV.

2. u k l á d á

a) předsedovi ČUS usilovat ve spolupráci s NSA o vymezení rolí střešních organizací s vazbou na financování jejich aktivit.

Odpovídá : M. Jansta

Termín : 31.12.2021

b) seznámit s informací o plnění usnesení VH ČUS a usnesením VV ČUS sdružené subjekty

Odpovídá : T. Maurer

Termín : 20. 2. 2021

Datum:

11.2. 2021

Důvodová zpráva

Usnesení č. 1. z 38. valné hromady ČUS dne 24. 6. 2020 uložilo Výkonnému výboru ČUS „vyzvat Český olympijský výbor ke změnám stanov, které zajistí rovné členské postavení ČUS a dalších národních sportovních svazů na Plénu ČOV, a pokud nedojde k nápravě a nezmění se další okolnosti, zvážit možnost ukončení členství ČUS v ČOV.“ Usnesení č. 9 této VH pak mj. doporučilo podpořit „návrh na změnu stanov ČOV tak, aby prioritním hlavním posláním a úlohou ČOV bylo organizačně zajistit účast sportovců národních svazů v soutěžích MOV a EOV a prostřednictvím národních svazů podporovat přípravu sportovců ve sportech zařazených do programu olympijských soutěží.“

Usnesení je v souladu s posláním ČUS, hájením zájmů sdružených sportovních svazů, klubů a tělovýchovných jednot, jejichž delegáti usnesení přijali, aby vyjádřili a zdůraznili suverénní a nezastupitelnou roli svazů, SK a TJ v řízení a rozvoji všech sportovních odvětví.

V pracovním pořádku přikročila ČUS bezodkladně k naplňování usnesení. Provedla analýzu dostupné dokumentace od r. 2011. Předkládaný podklad je zpracován z dvou pohledů: vlastního vztahu dvou suverénních organizací ČUS a ČOV (kde ČUS je zakládajícím členem ČOV) a v rovině širších vztahů mezi samostatnými organizacemi sportovního prostředí, zejména zájmů národních sportovních svazů.

Vyhodnocení vycházelo z těchto základních hledisek, jež jsou smyslem partnerství ČUS a ČOV:

- Harmonizace vztahů a spolupráce mezi sportovními svazy, kluby, tělovýchovnými jednotami a organizacemi zastupujícími jejich zájmy na bázi suverenity, rovnoprávnosti a názorové plurality.
- Náprava pověsti sportovního prostředí v očích odborné i laické veřejnosti po pádu Sazka, a.s.
- Eliminace klientelismu ve sportovním prostředí.
- Náprava ekonomických, legislativních, právních a organizačních deformací v českém sportovním prostředí, transparentnost a otevřenost těchto procesů.

Úvod:

V r. 2020 byla novelou zákona o podpoře sportu, který vznikl zejména z podnětu a za podpory ČUS, ustanovena a uvedena v činnost Národní sportovní agentura. NSA se stala pro sport představitelem státu a celostátní platformou pro prosazování zájmů sportu. Jde o dovršení osmiletého úsilí ČUS o nové postavení sportu v ČR a také o příležitost k zhodnocení uplynulého období, i o šanci k nastavení nových transparentních vztahů, rolí, priorit a podpor rozvoje českého sportu.

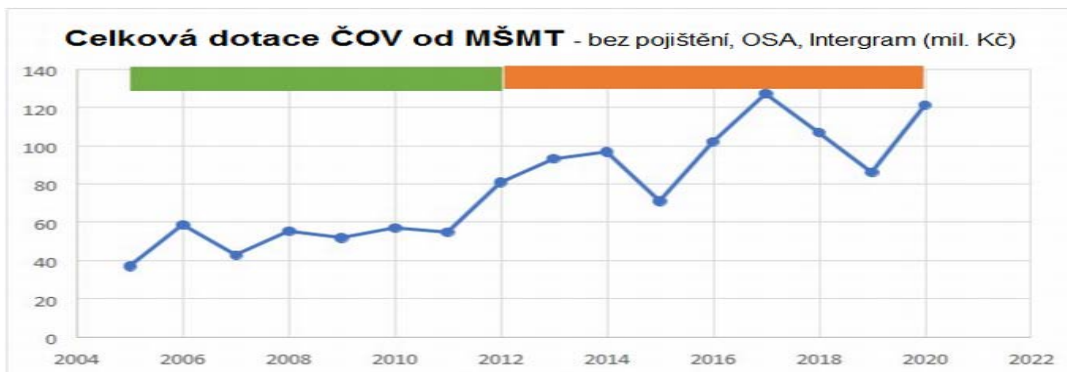
Kritickým bodem pro sport byl **pád Sazky** v r. 2011, který způsobili tehdejší představitelé sportovních organizací držících akcie společnosti. Týkalo se to všech akcionářů, tedy i představitelů ČSTV a ČOV, z nichž někteří byli s a.s. Sazka ekonomicky propojeni. Nebyli schopni navrhnout řešení krize společnosti a do poslední chvíle podporovali tehdejšího generálního ředitele, který je de facto ovládal a řídil. Valná hromada ČSTV se v roce 2012 těchto lidí zbavila a zahájila novou etapu své činnosti. Organizace se zásadně reformovala a ČUS je dnes i přes diskriminační státní podporu v letech 2012-2020 největší a respektovanou sportovní organizací v ČR.

ČOV je z tohoto pohledu v jiné pozici. Tehdejší místopředseda pro ekonomiku a marketing ČOV Jiří Kejval (2009-2012, člen VV ČOV od 2006) byl prosazen především autoritou tehdejšího náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy Jana Kocourka¹ do pozice předsedy ČOV. Následným efektem bylo, že v rámci dotací MŠMT se ve prospěch **ČOV dostalo přednostní a zvýšené financování** (52 mil. r. 2011 - 80 mil. r. 2013)². Nárůst státní podpory a přízně bez racionálního důvodu pokračoval³:

¹ Náměstek MŠMT pro sport v období 2011-13, následně pravomocně odsouzen za zneužití pravomoci a porušení povinnosti při správě cizího majetku v souvislosti se sportovními dotacemi.

² Podrobnosti jsou obsaženy v četných přílohách, které pro obsáhlost nejsou součástí tohoto materiálu, jsou však kdykoliv po domluvě k dispozici ke studiu členům VV ČUS v sekretariátu ČUS.

³ <http://www.sportovnilisty.cz/pozoruhodna-fakta-o-hospodareni-ceskeho-olympijskeho-vyboru/>

J. Kejval byl zvolen předsedou ČOV přesto, že byl spojen se zakázkami (subdodávka za cca 450 mil. Kč) při výstavbě SAZKA Arény (bez veřejných výběrových řízení uveřejněných např. na ISVZ), navzdory tomu, že patřil mezi členy ČOV, kteří v r. 2010 při ustavení nového vedení ČSTV podpořili P. Kořana (preferovaného tehdejší GŘ Sazka), kteří během krachu Sazka, a.s., nezasáhli do řízení této organizace, ač měli možnost i příležitost, a nevyvodil ze svého postoje pro sebe žádné závěry. Skutečnost, že za krach Sazka, a.s., nemůže jen její bezprostřední nejvyšší management (GŘ A. Hušák), ale i představitelé sportovních organizací, ČOV nevyjímaje, byla konstatována v soudních rozhodnutích.

V období 2008-2012 došlo k dramatickému poklesu podílu státního rozpočtu na financování sportu.

J. Kejval nikdy nevystoupil z pozice místopředsedy ČOV pro ekonomiku pro nápravu tohoto stavu.

Dohodou sportovního prostředí z r. 2011 bylo, že místopředsedy ČOV se stanou vedoucí hlavních střešních sportovních organizací, ČSTV (ČUS), Sokol, Sdružení sportovních svazů. Veškeré kroky vůči státu, médiím, sportovnímu prostředí a odborné i laické veřejnosti měly být prováděny konsensuálně a ve prospěch celého českého sportu. Ač se J. Kejval k naplnění dohody zavázal, nezajistil ji a reálně pro její naplnění nic neudělal.

Od r. 2012 začíná latentní **spor** vedení ČUS a ČOV, resp. jejich předsedů, **ke způsobu financování sportu ze státního rozpočtu**. J. Kejval prosazuje transfer prostředků z MŠMT na ČOV, který je má dále rozdělovat na sportovní svazy. Žádná podpora státu přitom nemá být pro sportovní kluby a tělovýchovné jednoty. Je vytvářen velký **tlak na ČUS, aby rozprodala** své v r. 2011-12 zadlužené **majetky** nebo je převedla na ČOV (zejména SC Nymburk a horská střediska Harrachov, Pec pod Sněžkou, Špindlerův Mlýn), kdy v Peci pod Sněžkou dokonce spojené či spřátelené osoby p. Bis a p. Kejvalová nakupovaly pozemky na sjezdovkách k ovládnutí ski areálu. Vedení ČUS zastávalo názor, že státní peníze mají jít přímo sportovním svazům jako hlavním garantům rozvoje sportu a sportovním klubům jako základny jeho fungování. Sportovním organizacím jako ČUS, ČOV, Sokol a dalším mají být prostředky poskytovány na jejich hlavní sportovní činnost a zachování majetku.

V r. 2012 dochází **k aktu neplatných kooptací do VV ČOV členů ČOV**, kteří nebyli platně zvoleni do VV ČOV na volebním plénu ČOV v r. 2012. Šlo o porušení vůle hlavního orgánu – pléna ČOV! V květnu 2017 zasahuje Policie ČR na FAČR a ČUS, sport nemá skoro žádné peníze, protože MŠMT za ministryně K. Valachové vyplatilo do konce března sportovním subjektům pouhých 20 % povinné částky. V této situaci **J. Kejval podporuje K. Valachovou** v setrvání ve funkci a **dostává mimořádnou dotaci 76 mil. Kč**. Zatímco ČUS bojuje za vyplacení dotací a za dodržení limitu 7 miliard ve státním rozpočtu pro sport, ČOV propaguje vlastní projekty (např. oblečení olympijské kolekce).

V červenci 2017 je sděleno obvinění předsedovi, generálnímu sekretáři a ČUS samotné, což J. Kejval ihned provází tvrdým mediálním nátlakem na ČUS a jeho představitele, **přihlašuje hmotnou a nehmotnou škodu ČOV** s tím, že ji následně vyčíslí. Na jaře 2018 svolává ČUS přes všechny dosavadní Kejvalovy útoky **jednání mezi vedením ČUS a ČOV** s cílem nastolit koordinaci práce vrcholných českých sportovních organizací. To **J. Kejval odmítl** s tím, že každý má podle něj postupovat samostatně.

Vedení ČUS adresovalo ČOV řadu dopisů k dvěma zásadním tématům – **zprůhlednění hospodaření ČOV** (stejně jak to udělalo vedení ČUS v roce 2012) a ke **změně stanov ČOV**. Bylo dosaženo jen částečného úspěchu ve zprůhlednění financování ČOV. Ke změně stanov ČOV nepřistoupil, přestože požadavek téměř 100 % hlasů

schválila VH ČUS v červnu 2020. Předseda ČOV na věcné výtky ke stanovám a k průběhu pléna ČOV de facto neodpoví.⁴ Jde o projev arogance a pohrdání valnou hromadou největšího sportovního spolku v ČR.

I. Harmonizace vztahů mezi sportovními subjekty

Od počátku se **ČOV** pod vedením J. Kejvala **stavěl do role „hegmona českého sportu“**, aniž na tom ve sportovním prostředí panovala shoda. Svědčí o tom bezpočet vyjádření: Např. „*ČOV nově zastřešuje sport v republice místo ČSTV.*“⁵, nebo „*ČOV nově zastupuje zájmy českého sportu jako celku vůči státu.*“⁶ O roli ČOV J. Kejval prohlašoval: „*Proto se navrhuje, aby byl Český olympijský výbor zákonem prohlášen za Nejvyšší sportovní autoritu.*“⁷ Racionální jednání o aspektech cesty k sjednocení sportovního prostředí se nevedla. Standardně pouze proklamoval, že zastupuje český sport, ale reálně nekonal, např. ani nenavrhl jím slibované zakotvení společenské odpovědnosti firem do zákona, aby sportovní spolky mohly lépe získávat soukromé prostředky. Také pro český sport neudržel asignaci hazardu ve výši +600 mil Kč/rok. Na MŠMT dojednal pouze separátní podporu ČOV.

ČUS naopak dlouhodobě usiluje o zajištění harmonických a rovnoprávných vztahů ve sportovním prostředí. Uzavřela řadu smluv, dohod a memorand s dalšími sportovními organizacemi, představiteli samospráv, neziskových organizací a dalších institucí. S ČOV uzavřela ČUS 13. 6. 2013 dokument Rozdělení odpovědnosti ČOV a ČUS pro nastavení systému řízení ČUS. ČOV přijal roli působení v olympijské a vzdělávací oblasti. V r. 2015 bylo uzavřeno Memorandum o spolupráci ČUS a ČOV, které se týkalo výstavby Národního sportovního centra Nymburk. ČOV však dokumenty respektoval minimálně a bez zájmu o jejich naplnění.

Často od počátku vedl J. Kejval jménem ČOV prohlášení **konfrontačně vůči ČUS** a dalším střešním sportovním organizacím. Stavěl se do role samozvané morální autority, např.⁸ svojí filozofii spojoval nikoliv se sportovní autonomií a suverenitou, ale **s prorůstáním pozice a fungováním ČOV se státem** – viz např. „*Moje vize do budoucna - ČOV jako hnutí s přímou vazbou na MŠMT*“⁹, kdy svou vizi realizoval a MŠMT, které vystupuje jako člen ČOV, propojil i personálně s VV ČOV.

ČOV z iniciativy J. Kejvala převzal podíl nad Klasickým areálem Harrachov, o.p.s. (KAH) s tím, že skokanský areál zachrání. Příspěvky ČOV 10 mil. Kč bylo za období 2016-2018 dosaženo pouze toho, že výnosy se snížily na polovinu, že **areál můstků byl v letech 2017-2018 mimo provoz a v roce 2018 ČOV (většinou v KAH) dokonce můstky zavřel**. Místo toho, aby areál vrátil původnímu majiteli Sportovnímu areálu Harrachov a.s. (většinu akcií vlastní ČUS), tak nabídl svůj podíl Svazu lyžařů ČR, který na záchranu neměl prostředky.

Dalším pokusem o centrální řízení sportu byl projekt **Centrální evidence sportovců v gesci ČOV**. Jednalo se o vývoj softwaru za minimálně 20 mil. Kč. Projekt nebyl nikdy uskutečněn, z pohledu legislativy těžko mohl být, prostředky byly vyčerpány a svazy tak o ně přišly. Záměr J. Kejval komentoval v médiích: „*ČOV je připraven vést celostátní evidenci členů celého českého sportovního prostředí, tedy i všech svazů a sportovních spolků.*“¹⁰ Činil tak, když fungoval již řadu let elektronický rejstřík členů a sportovišť ČUS s pořizovacími a provozními náklady necelých 3 mil. Kč, který se dal nízkonákladově přizpůsobit pro celé sportovní prostředí.

Jednání z iniciativy ČUS k harmonizaci vztahů a spolupráci ve sportovním prostředí J. Kejval omítl (viz výše). Tím ještě víc rozdělil sportovní prostředí, **zkomplikoval koordinaci kroků vůči veřejné správě, prodražil působení sportovních subjektů** tam, kde by mohla postupovat daleko efektivněji a levněji v součinnosti.

Prostřednictvím právního zástupce ČOV je **písemně nepokrytě vyhrožováno osobně předsedovi ČUS** vazbou za jeho pravdivá a písemně nebo svědecky doložitelná vyjádření k reálným krokům ČOV a J. Kejvala. Jde o nepřijatelný nátlak, k němuž se J. Kejval uchýlil ve zjevné snaze zastrašit předsedu ČUS a zabránit mu v přesném a pravdivém vylíčení okolností činnosti a hospodaření ČOV pod vedením J. Kejvala.¹¹ Odráží se v tom i myšlenková

⁴ Viz Výhrady k průběhu pléna ČOV konaného dne 21. 5. 2020 a urgencye výzvy ke změně stanov – dopis č.j. A/81/2020-P ze dne 28. 7. 2020 a Vyjádření ČOV ze dne 6. 8. 2020;

⁵ Hospodářské noviny, 1. 11. 2012;

⁶ www.olympic.cz/text/9--zakladni-informace;

⁷ Veřejná rozprava k návrhu zákona o podpoře sportu 5. 8. 2014 Tyršův dům;

⁸ Krize českého sportu, Reflex, 26. 11. 2014;

⁹ viz Jakub Opočenský, Financování sportu v ČR, UK Praha, 19. 11. 2012;

¹⁰ Projekt „Centrální evidence sportovců“;

¹¹ Viz „Výzva k zanechání protiprávního jednání...“ ze dne 27. 11. 2020;

teze J. Kejvala, že ČOV je „nadřazeným“ ČUS, ačkoli opak je pravdou – zodpovídá se ČUS jakožto řádnému a zakládajícímu členovi ČOV.

Kroky ČOV v období 2012-2020 rozhodně nevedly k harmonizaci vztahů v českém sportovním prostředí.

II. Poškození jména českého sportu

Kromě vnitřní organizace, vztahů mezi sportovními organizacemi, úspěchů sportovců atd. tvoří dobrou pověst sportu jeho mediální prezentace. Lze uvést řadu příkladů, kdy ČOV hlasem předsedy mediálně poškozoval zájmy ČUS i jejích členů, zkresloval fakta, což poškozuje prostředí v českém sportu.

- 1) Přihlášení ČOV ke škodě vůči ČUS v rámci trestního řízení o údajné manipulaci s dotacemi MŠMT.** J. Kejval opakovaně v médiích tvrdí, že ČOV se ke škodě a tím zlé pověsti ČUS nepřihlásil¹². Dokumentace potvrzuje opak. **J. Kejval bez vědomí VV ČOV přihlásil sám o své vůli škodu hmotnou i nehmotnou s tím, že ji následně vyčíslí.** Až po měsíci o tom informoval VV ČOV, který mu tento akt zpětně formálně potvrdil. Přitom stačilo podepsat poučení o právech poškozeného, kterým byl ČOV označen policií.
- 2) Klientelismus, konflikt zájmů a prokorupční jednání vůči státním úředníkům podílejícím se na dotacích formou zvaní na olympiádu a další významné akce včetně hrazení služeb na těchto akcích.** Zde se J. Kejval dopouští opakovaných lží a zkreslování skutečností (Deník sport, 3. 10. 2020, rozhovor pro novináře v září 2020 po výpovědi u soudu aj.). Pozvánky k účasti na atraktivních výjezdech do zahraničí a servis pro řadové úředníky MŠMT i dalších resortů, zejména těch, kteří rozhodovali o dotacích, jsou dokumentované.¹³ Předseda ČUS nebyl o tom informován a na žádném plénu o tom nehlasoval a nesouhlasil s tím.

K výjezdům úředníků na OH bez vědomí ministra J. Kejval v médiích tvrdí, že „*Jestli je to konflikt zájmů, tak všude na světě. ... Je to taková společenská nutnost.*“ To není pravda. Nikde v civilizovaném světě se nezvou řadoví úředníci rozhodující o státních dotacích na OH a neposkytují se jim nejrůznější plnění. K tomu bylo zpracováno právní stanovisko renomovanou advokátní kanceláří Rycheký, Hlaváček, Krampera.¹⁴

Není pravda, že si účast řadových úředníků určuje samo ministerstvo, jak J. Kejval tvrdí: „*To si určí to ministerstvo a vlastně tím ty úředníky posílá na služební cestu.*“ Tvrzení jednoznačně vyvrátili jak bývalý ministr M. Chládek,¹⁵ tak u soudu bývalá ministryně K. Valachová. Ani časová osa pobytu řadových úředníků na akcích neodpovídá tvrzení, že byli součástí doprovodu ministra. Cesty úředníků se dějí na přímé pozvání ČOV, předsedy J. Kejvala. Úředníkům poskytuje ČOV plný servis. Takové jednání je v příkrém rozporu s Olympijskou chartou, je prokorupční a v rozporu s jednáním řádného hospodáře i s dobrými mravy.

Olympijských her a dalších akcí pod patronací MOV se na náklady ČOV účastnili zaměstnanci odboru sportu MŠMT a zaměstnanci MV ČR na pozvání ČOV, resp. předsedy ČOV. Např. OH v Londýně 2012 a OH v Soči 2014 se účastnilo vedle ministra dalších 5 zaměstnanců MŠMT, v Rio de Janeiro další 3 zaměstnanci MŠMT a jeden z MV ČR. Další zaměstnanci MŠMT se účastnili Světových her ve Vratislavi a EXOF 2017 v Turecku. **Olympijský her a jiných olympijských akcí se účastnilo v letech 2012-2017 na pozvání ČOV celkem 19 úředních osob (bez ministrů, kteří jsou zvaní přímo MOV, nikoliv ČOV). Tyto osoby nebyly součástí oficiální české výpravy na OH. ČOV jim přesto hradil dopravu, ubytování, vstupenky na sportoviště, oblečení z olympijské kolekce atd., tzn. poskytl jim plnění, na která není žádný právní nárok. Šlo zpravidla o zaměstnance, kteří se pracovním zařízením přímo podíleli na rozhodování o financování činnosti ČOV.**

Prokorupční jednání vůči úředníkům se projednávalo také u probíhajícího soudu ke sportovním dotacím, kdy obhájci poukázali na zásah konkrétních úředníků do připravené metodiky, kteří odstranili bodování u kvantifikačních kritérií, které nevyhovovalo ČOV. Měnila se kritéria, nebyl připraven transparentní metodický pokyn atd.

¹² viz poznámka č. 2.

¹³ viz pozn. č. 2.

¹⁴ Právní stanovisko k poskytování plnění zaměstnancům orgánů státní správy Českým olympijským výborem, AK Rycheký, Hlaváček Krampera ze dne 15. 12. 2020;

¹⁵ viz dopis Marcela Chládky ze dne 17. 4. 2020;

„Poskytování Plnění ze strany ČOV úředníkům státní správy došlo k porušení právních předpisů ze strany předsedy ČOV, konkrétně k porušení péče řádného hospodáře. V důsledku tohoto porušení vznikla ČOV škoda ve výši hodnoty poskytnutého Plnění. Uvedeným jednáním došlo rovněž k porušení interních předpisů, a to jak stanov ČOV, tak předpisů olympijského hnutí (Olympijské charty a Etického kodexu MOV), které jsou součástí stanov ČOV.“¹⁶

Navzdory opakovaným snahám a návrhům ČUS uplatnit v rozhodování o státních dotacích transparentní, spravedlivá a ověřitelná kritéria, což tlumočila v médiích, na celostátních konferencích a v návrzích pro MŠMT, vyjádření a skutky ČOV směřovaly proti těmto snahám ČUS. Jsou četná živá vyjádření o údajné snaze ČUS vystupovat proti zájmům ČOV: „Je to pro mě velmi nepříjemné si číst ty SMS, ve které on (Jansta) vystupuje proti zájmům naší organizace. Navíc organizace, které byl čtyři roky místopředsedou.“ ... „Dneska, jak vylézají na povrch odposlechy z ministerstva, tak je mi naprosto jasné, že tam byla celá skupina lidí, kteří neměli zájem o to, aby některé věci lezly z počítače.“ (v kontextu odposlechy týkající se ČUS a jejích funkcionářů). Takto se vyjadřoval J. Kejval v médiích, když v žádosti o dotaci uváděl, že ČOV má „nulovou“ členskou základnu¹⁷, když dva roky působilí náměstek pro sport na MŠMT P. Hulinský byl členem VV ČOV, když poskytoval plnění úředníkům, kteří měli na starosti dotace pro ČOV, když dotace, které měly být vyplaceny do konce března, měly zpoždění několik měsíců. To vše, kdy na rozdíl od ČOV měla ČUS transparentní a průkazný systém své činnosti. Tak se J. Kejval jako jediný statutár de facto **přihlásil k neprůhlednému klientelistickému systému**. Na přímou otázku novinářů, zda by se k průhlednějšímu systému přihlásil i předseda ČUS se vyjádřil „To si nejsem úplně jistý v jeho případě.“, tedy záměrně **dehonestujícím a ponižujícím způsobem vůči ČUS a jeho představiteli**.

Četná jsou vystoupení J. Kejvala v médiích, kde **používá nepravdivé argumenty**. Např. obhajoba jeho tvrzení ke kandidatuře F. Neussera na předsedu ČOV, že v předsednictvu ČOV mají být pouze předsedové sportovních svazů. Přitom ani on sám není předsedou národního sportovního svazu, nejsou jimi ani někteří místopředsedové ČOV, ani členové VV ČOV.

Vyčíslovat výpady tohoto druhu nemá smysl. Spadá sem nařčení, že předseda ČUS hlasoval v orgánech ČOV pro zvaní úředníků na olympijské akce (zatímco o vyslání může rozhodnout nominační plénum ČOV, kde to nikdy nebylo předloženo), nebo že M. Jansta podal na J. Kejvala trestní oznámení atd. Veřejná **vystoupení J. Kejvala poškozují nejen jednotlivé osoby, ale i celé sportovní prostředí**.

Do této oblasti patří i skutečnosti, že **vysocí úředníci a političtí představitelé resortů**, které přidělují státní dotace pro ČOV, působí jako **funkcionáři ČOV**. Např. Petr Hulinský byl 2014-2016 náměstkem MŠMT a zároveň členem Výkonného výboru ČOV. Podobně Karel Kovář jako náměstek pro řízení sekce sportu a mládeže MŠMT. To vše J. Kejval organizoval bez vědomí min. většiny členů VV ČOV. Nepravdivá jsou vyjádření J. Kejvala, že je to všude běžné. Opak je pravdou.

III. Stránka právní - stanovy ČOV

Jedním ze stěžejních problémů vztahu ČOV k sportovním svazům jsou **diskriminující a zmanipulovatelné stanovy ČOV**. Jejich podobu navrhl a prosadil J. Kejval. Stanovy např. neumožňují hlasovat na Plénu ČOV řádným a dokonce zakládajícím členům ČOV, brání řádným členům ČOV kandidovat do orgánů ČOV, neumožňují plénu ČOV o jejich přímých kandidaturách rozhodovat. Stanovy umožňují, aby se členy Pléna ČOV stali nečlenové ČOV, aby o zásadních věcech ČOV včetně rozhodování o rozdělování a užití státních dotací, o financích ČOV, o personálních a strategických záležitostech rozhodovali nečlenové ČOV. Stanovy dovolují, aby se místopředsedou ČOV stala osoba, která nebyla zvolena Plénem ČOV atd.

- a) **Statutární orgán ČOV je jednočlenný. „...tato organizační struktura je v rozporu se zásadou 3 Etického kodexu MOV, neboť podle odst. 3.2. platí obecné pravidlo, že: ‘je třeba vyhnout se individuálnímu podpisu závazných povinností organizace’. Tomuto pravidlu dle právních předpisů odpovídá jednání za právnickou osobu v počtu alespoň dvou osob zároveň, tzn. Toto pravidlo je možné realizovat pouze prostřednictvím statutárního orgánu, který má více členů, co je v Etickém kodexu MOV pojímáno jako základní pravidlo**

¹⁶ viz cit. Právní stanovisko k poskytování plnění zaměstnancům orgánů státní správy ..., str. 10;

¹⁷ Jindy J. K uvádí 1 155 členů, nebo 81 členů;

řízení.“¹⁸ Skutečnost, že předseda ČOV je jediným statutárním orgánem tohoto spolku, je v kontextu podobných velkých spolků v Česku i v zahraničí raritou. Vede to k autoritářskému řízení a aroganci v rozhodovacích procesech a jednání s partnery. Svévolná rozhodnutí a výběrově i subjektivně podané informace mohou mít důsledky pro členskou základnu i poslání spolku.

- b) Vlivem deformace stanov, jednacího řádu, organizační struktury ČOV i autoritářským způsobem vedení ČOV je Plénem ČOV organizované prakticky tak, že **neumožňuje plnohodnotnou diskusi**.
- c) **K manipulaci se stanovami dochází od začátku působení J. Kejvala** ve funkci předsedy ČOV, např. prosazení postupu neplatné „kooptace“ členů do VV ČOV, když nebyli řádně zvoleni Plénem ČOV atd.
- d) Dle vyjádření J. Kejvala v médiích, může předseda ČOV dokonce **manipulovat s počty místopředsedů ČOV**, které jsou však striktně dány stanovami ČOV.
- e) Rozhodnutím VH ČUS i usnesením VV ČUS byl J. Kejval opakovaně písemně vyzván, aby inicioval změnu stanov ČOV. Výzva byla doprovázena zdůvodněním a právním rozbořem. Odpovědí bylo **arogantní mlčení či obecné vyjádření, že úkol byl na někoho přesunut, a vše zůstalo beze změn**.
- f) **Rozporuplná jsou vyjádření předsedy ČOV k počtu členů ČOV**. Do poloviny r. 2020 nebylo možné z otevřených zdrojů získat informace o počtu členů ČOV. Na žádosti o dotaci MŠMT v r. 2017 ČOV uvádí v rubrice členská základna „0“. V mediálních a dalších prohlášeních i písemné korespondenci uvádí počet 1 155 (z toho 1041 fyzických osob)¹⁹. Na podzim 2020 pak zveřejnil na svých webových stránkách seznam členů, dle kterého je členů 81 a z toho 1 fyzická osoba. **Seznam členů ČOV byl uveřejněn až po nátlaku předsedy ČUS v médiích a teprve po osmi letech od nástupu J. Kejvala do funkce předsedy ČOV**.

IV. Rovina ekonomická

- a) **Ekonomické ztráty (spolu)způsobené J. Kejvalem mají počátek již v jeho selhání při krachu SAZKA, a.s.** V r. 2011 vyvrcholila krize kolem Sazky. Její ztrátou přišel český sport o vlastní zdroje. Místopředseda pro ekonomiku a marketing ČOV J. Kejval nenavrhl variantu dalšího vývoje či řešení. ČOV byl akcionářem Sazky a J. Kejval mohl něco udělat. Neudělal. Pouze se mediálně presentoval, ale rozumný plán dalšího vývoje nepředložil. J. Kejval přitom v minulosti úzce spolupracoval s šéfem Sazky A. Hušákem. Ke krachu Sazky nemuselo dojít, kdyby ti, kteří byli v jejích řídicích orgánech, nebo v orgánech jejích akcionářů (včetně J. Kejvala), nebo stamilionovými kontrakty participovali na předražení stavby arény, dokázali rozpoznat krach firmy a celý proces zastavit.

- b) Za vedení J. Kejvala se **sníží průměrný podíl finančních příspěvků sportovním svazům** cestou České olympijské, a.s. Ač se výkony ČO neustále zvyšují, podíl ČO ve prospěch svazů se dramaticky snižuje. Podíl

plnění ČO na výkonech ve prospěch svazů činí jen 3,1 % (oproti 23,4 % v r. 2011, tj. před nástupem J. Kejvala do funkce). Z činnosti ČO se stalo jakési uzavřené marketingové perpetuum mobile, kde částky vydávané na marketingové projekty typu „otužování obyvatel“ se vlastně kryjí s výkony obchodních společností a pro činnost sportovních svazů mají minimální hmatatelný význam. Finanční příspěvky svazům cestou ČO klesly za předsednictví J. Kejvala 2013-2020 o 149,43 mil. Kč (o 79 %) v porovnání s obdobím 2005-2012, z 18,3 % podílu ČO na 3,1 %). Neví se přesně, kam zmizely peníze, které mohly svazy použít na přípravu OH popř. ME, MS atd.

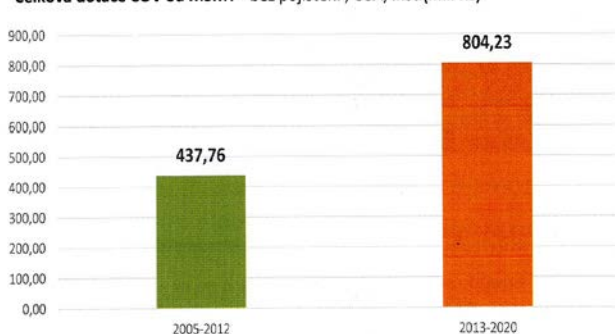
¹⁸ viz Právní stanovisko k odpovědnosti statutárního orgánu Českého olympijského výboru z hlediska předpisů olympijského hnutí, AK Rychecký, Hlaváček Krampera ze dne 15. 12. 2020, str. 5;

¹⁹ Dokument ze dne 24. 9. 2018.

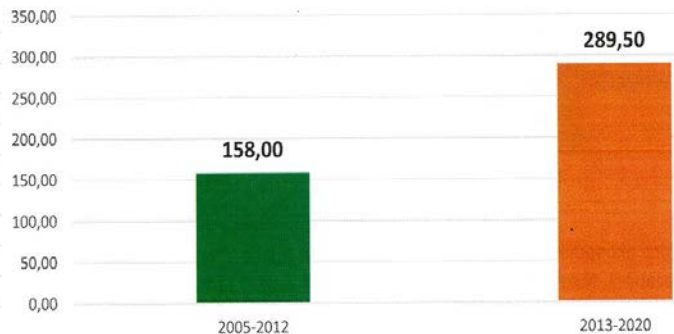
- c) **Astronomicky vzrostly náklady na sekretariát ČOV**, jeho komise a složky, které jsou zcela kryty z dotací MŠMT, ze 158 milionů Kč v předchozím srovnatelném období, na 289,5 milionů Kč. Enormně vzrostl počet zaměstnanců (vč. OSVČ), aniž by se výrazně zlepšil výkon služeb pro členy ČOV. Místo toho, aby prostředky šly do svazů, SK a TJ, kde probíhá systémová sportovní příprava vč. práce trenérů, platili se úředníci a schůzování.

2004 2006 2008 2010 2012 2014 2016 2018 2020 2022

Celková dotace ČOV od MŠMT - bez pojištění, OSA, Inst.(mil. Kč)

Náklady na sekretariát, komise a složky hrazené z dotací MŠMT

- d) **Zprávy o hospodaření a majetku VV ČOV** nepodávají ucelený a věrný obraz o vazbách hospodaření mezi ČOV a Českou olympijskou, a.s., atd. I na tuto okolnost s uvedením konkrétních nedostatků ČUS i někteří členové VV ČOV opakovaně a marně upozorňovali. K nápravě nikdy nedošlo.
- e) V ekonomické rovině se projevuje **narušení suverenity svazů**. ČOV hradí mj. pojištění sportovců a poplatky OSA a Intergram. Na to dostává účelovou státní dotaci. Bez plateb pro OSA a Intergram se od období 2005-2012 státní dotace pro ČOV v období 2013-2020 téměř zdvojnásobily (z 437,76 mil. na 804,23 mil.) a přitom **většina těchto prostředků neslouží sportovním svazům**.
- f) Bez ekonomického i dalšího přínosu pro svazovou činnost je předimenzovaný **projekt Olympijských festivalů** osobně prosazený J. Kejvalem. V současném pojetí je projektem samoučelným a drahým, který slouží převážně prezentaci mediálních partnerů ČOV. Po zkušenostech mnohé municipality odmítají podporu projektům Olympijských festivalů, protože oproti předpokladům projekt nepřivedl do klubů téměř žádné nové děti.
- g) Příkými aktivitami J. Kejvala se ČOV pustil do **nákladných velikášských projektů za desítky či v souhrnu stovky milionů korun**, o nichž bylo zřejmé, že nemohou být díky legislativě nikdy realizovány, že prostředky budou bezcílně utraceny jen za vlastní projektování deklarovaných záměrů. Sem patří např. nezvládnutý projekt „záchrany skokanských můstků v Harrachově“, kde došlo jen ke zhoršení stavu sportoviště (viz výše). Patří sem i tvorba informačního systému sportovců a sportovních organizací, jak je popisováno v předchozí kapitole, který měl být určen partnersky k využití České spořitelně.

Závěr:

Navzdory původnímu konsensu sportovního prostředí z let 2011 až 2012 se v souvislosti s působením a komunikací ČOV pod vedením J. Kejvala v období 2012-2020 nepodařilo semknout sportovní prostředí, zavést rovnoprávné postavení členů ČOV a vymýtit z praxe ČOV zákulisní jednání a intriky. **J. Kejval první veřejně zaútočil a útočil** na další střešní organizace ČUS, SSS ČR a její představitele. **Jednání ke spolupráci odmítá**, čímž postihuje celé sportovní prostředí, zdražuje jeho činnost, tříští a komplikuje postup sportovního prostředí vůči veřejné správě.

Předseda ČOV byl **iniciátorem a prosazovatelem diskriminačních, manipulativních a autokratických stanov ČOV**. To mu umožnilo v pozici jediného statutárního zástupce obcházet Výkonný výbor ČOV.

Prokazatelné jsou **negativní ekonomické ukazatele** a ztráty (např. více jak 20 mil. projekt Centrální evidence sportovců, zmařené prostředky v KAH, o 149 mil Kč²⁰ klesly za předsednictví Jiřího Kejvala v ČOV příspěvky svazům prostřednictvím České olympijské v letech 2013–2020 oproti předchozímu období v letech 2005–2012 aj.), i **malá transparentnost** při vykazování hospodaření ČOV.

ČOV ústy předsedy uvádí mediální prostředí v omyly uváděním polopravd, zavádějících tvrzení, zamlčováním a lží, a tím **činí nedůvěryhodným nejen ČOV, ale i celé sportovní prostředí**.

Prostřednictvím J. Kejvala se ČOV aktivně účastnil rozhodování o dotacích, **nepodpořil metodiku rozdělování státních dotací podle měřitelných kritérií, jednal prokorupčně** poskytováním nejrůznějšího plnění úředníkům rozdělujícím dotace (zvaním na olympijské akce a hrazením služeb). V tzv. dotační kauze se jménem ČOV bez vědomí VV ČOV **přihlásil ke škodě**, která ČOV nevznikla, a tím J. Kejval de facto rozdělil český sport.

Předseda ČOV **vystupoval proti přímému financování sportovních klubů a tělovýchovných jednot**, přestože kluby jsou základními články svazů, z práce kterých ČOV těží. Ignoruje, že ČOV se zodpovídá ČUS, spoluzakladateli ČOV, a dalším členům ČOV. Na výzvy k nápravě nereaguje. Bez konsensu sportovního prostředí **prosazoval úlohu ČOV „hegemonu českého sportu“**. Nákladně rozšiřuje aktivity ČOV nad rámec jeho poslání, bez pozitivního efektu pro členy ČOV.

Řada žádostí a námětů ČUS k nápravě (transparentnost financování a hospodaření ČOV, prevence klientelismu, demokratizace stanov) zůstala prakticky bez odezvy. Typicky, kdy Deník Sport v říjnu 2020 vyzval M. Janstu a J. Kejvala k diskusi o vztazích ČUS - ČOV. M. Jansta výzvu přijal. J. Kejval výzvu nepřijal a následovala **výhrůžka vazbou** (viz výše). Na snahy členů ČOV i ČUS tyto věci řešit J. Kejval nereaguje, mediálně mlčí, otevřené a věcné **diskusi se vyhýbá, bojí se přímé názorové konfrontace, volí pozici zákulisního hráče**, názory skrývá za vyjádření známých sportovních osobností, které tímto zneužívá. V posledním ojedinelém veřejném vystoupení svaluje vinu na druhé, odvádí pozornost a k zásadním problémům se nevyjadřuje.

Podle právních stanovisek AK Rychecký, Hlaváček Krampera došlo prokorupčním jednáním, resp. poskytováním plnění ze strany ČOV úředníkům státní správy k porušení právních předpisů ze strany předsedy ČOV. Tímto jednáním došlo k porušení Olympijské charty a Etického kodexu MOV.²¹ V rozporu se zásadou Etického kodexu MOV je také, že statutární orgán ČOV je jednočlenný.²² I konfrontační vystoupení vůči ČUS a jeho představitelům lze pokládat za činy v rozporu s Olympijskou chartou, Etickým kodexem MOV vč. zásad fair-play.

K hlavním výhradám ČUS vůči jednání J. Kejvala jako jediného statutárního zástupce ČOV patří:

- 1. Manipulativní a diskriminační stanovy ČOV;**
- 2. Autoritářský styl řízení, nerespektování spolkové demokracie, neopodstatněné napadání ČUS v médiích;**
- 3. Enormně rostoucí náklady na sekretariát a aparát ČOV;**
- 4. Rapidně se snižující průměrný podíl příspěvků sportovním svazům;**
- 5. Hmotná plnění úředníkům, kteří měli na starosti dotace (zvaní na akce a další služby);**
- 6. Přihlášení ke škodě ČOV, která nevznikla;**
- 7. Nepravdivě a zmatečně uváděná členská základna ČOV (zejména v dotačním řízení);**
- 8. Zmařené prostředky na projekt Centrální evidence sportovců;**
- 9. Nezdařený a drahý záměr ČOV o záchranu areálu skokanských můstků v Harrachově;**

²⁰ <https://isport.blesk.cz/clanek/ostatni/391037/kritika-na-rozloucenou-dlouholety-funkcionar-cov-se-pustil-do-kejvala.html>

²¹ Podrobněji viz Právní stanovisko k poskytování plnění zaměstnancům orgánů státní správy Českým olympijským výborem, AK Rychecký, Hlaváček Krampera ze dne 15. 12. 2020;

²² Podrobněji viz Právní stanovisko k odpovědnosti statutárního orgánu Českého olympijského výboru z hlediska předpisů olympijského hnutí, AK Rychecký, Hlaváček Krampera ze dne 15. 12. 2020.

ČOV pod vedením J. Kejvala jako jediného statutárního zástupce:

- nepodpořil harmonizaci vztahů a spolupráci mezi sportovními svazy, kluby, tělovýchovnými jednotami a organizacemi zastupujícími jejich zájmy na bázi suverenity, rovnoprávnosti a názorové plurality;
- přes opakované výzvy ČUS a dalších sportovních organizací (např. SSSČR) ČOV pod vedením J. Kejvala nepřispěl k nápravě pokřivených ekonomických, legislativních, právních a organizačních deformací v podmínkách pro český sport;
- neeliminovat prvky klientelismu ve sportovním prostředí, naopak je upevnil vlastními aktivitami - vyjednáváním mimořádných dotací pro ČOV a ovlivňováním úředníků MŠMT;
- nepřispěl k nápravě pověsti a jednotě sportovního prostředí v očích veřejnosti po pádu Sazka, a.s.;

Jiří Kejval je pro ČUS na základě výše uvedených skutečností a nesplněných volebních slibů z r. 2012 nedůvěryhodnou a nezpůsobilou osobou pro působení v čele ČOV.

Právní stanovisko k poskytování plnění zaměstnancům orgánů státní správy Českým olympijským výborem (dále jen „ČOV“)

I. Vymezení předmětu právního stanoviska

Zpracovatelem tohoto právního stanoviska je AK RHK, s.r.o., se sídlem Kořenského 1107/15, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 294 12 480 (dále jen „Advokátní kancelář“). Předmětem tohoto právního stanoviska je posouzení otázky, zda poskytnutím plnění zaměstnancům orgánů státní správy Českým olympijským výborem dochází k porušování právních a vnitřních předpisů ze strany ČOV, případně jeho orgánů, či nikoli. Stanovisko obsahuje rovněž doporučení pro ČOV z hlediska dalšího postupu.

II. Východiska právního stanoviska, použité právní předpisy

Při zpracování tohoto stanoviska vycházela Advokátní kancelář z následujících dokumentů:

- 1) **Olympijská charta** - Olympijská charta přijatá Mezinárodním olympijským výborem (dále jen „MOV“) ve znění platném od 2.8. 2015 a ve znění platném od 26.6. 2019¹;
- 2) **Etický kodex** - Etický kodex MOV přijatý na zasedání MOV ve dnech 9. a 10.7. 2017, který je dle pravidla 22 Olympijské charty její součástí;
- 3) **Stanovy ČOV** – stanovy ČOV schválené plénem ČOV dne 23.4. 2015 ve znění novel ze dne 24.4. 2017 a ze dne 18.4. 2018;
- 4) **Seznamy účastníků Olympijských her** – seznamy účastníků Olympijských her v letech 2012-2016 s názvy: „Nominace české výpravy na Hry XXX. Olympiády 2012 v Londýně“, „Nominace české výpravy na ZOH v Soči 2014“ a „Složení české výpravy na Hrách XXXI. olympiády v Riu 2016“;
- 5) **Odpověď MŠMT 1** – odpověď Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) na žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, ze dne 10.11. 2017, která obsahuje počet a identifikaci zaměstnanců úřadu, kteří se jako hosté účastnili Olympijských her v letech 2012-2016;

¹ V rámci tohoto stanoviska vycházela Advokátní kancelář z číslování pravidel dle platného znění Olympijské charty ke dni zpracování stanoviska

- 6) **Odpověď MŠMT 2** – odpověď MŠMT na žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, ze dne 19.9. 2017, která obsahuje počet a identifikaci zaměstnanců úřadu, kteří se jako hosté účastnili Světových her;
- 7) **Zprávy ze zahraniční cesty zaměstnanců MŠMT** – zprávy zaměstnanců MŠMT ohledně průběhu zahraničních cest na Olympijské hry ze dne 5.9. 2012 a ze dne 27.4.2014;
- 8) **Odpověď MV ČR** – odpověď Ministerstva vnitra ČR (dále jen „MV ČR“) na žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, ze dne 3. května 2018, která obsahuje počet a identifikaci zaměstnanců úřadu, kteří se jako hosté účastnili Olympijských her a Světových her;
- 9) **Mimořádná výzva na rok 2017** – dokument MŠMT s názvem „Mimořádná výzva na rok 2017 - Vyhlášení dotačního neinvestičního Programu III. Činnost sportovních (servisních) střešních organizací – Dotační neinvestiční program státní podpory sportu pro spolky na období 2017“.

Advokátní kancelář dále při zpracování stanoviska vycházela z následujících právních předpisů:

- 1) **Občanský zákoník** - zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění;
- 2) **Rozpočtová pravidla** - zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v platném znění;
- 3) **Trestní zákoník** - zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění;
- 4) **Zákon o podpoře sportu** – zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, a to ve znění účinném od 1.4.2012 do 31.12.2016 a ve znění účinném od 1.1.2017 do 31.7.2019²;
- 5) **Zákon o svobodném přístupu k informacím** - zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění.

III. Skutkový stav

Stanovisko vychází ze skutkových okolností, které vyplývají výhradně z informací poskytnutých Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR, konkrétně z Odpovědi MŠMT 1, Odpovědi MŠMT 2 a ze Zpráv ze zahraniční cesty zaměstnanců MŠMT, a z informací poskytnutých Ministerstvem vnitra ČR, konkrétně z Odpovědi MV ČR, to vše na základě Zákona o svobodném přístupu k informacím. Tyto skutkové okolnosti konkrétně spočívají v tom, že Olympijských her a dalších akcí pod patronací MOV (dále jen „Sportovní akce“), se na náklady ČOV účastnili zaměstnanci MŠMT (konkrétně odboru sportu) a zaměstnanci MV ČR, a to na pozvání ČOV, resp. předsedy ČOV, který je jediný oprávněn jednat jménem ČOV. OH v Londýně 2012 a OH v Soči 2014 se účastnilo vedle ministra dalších 5 zaměstnanců MŠMT (odboru sportu) a jeden zaměstnanec MV ČR. OH v Rio de Janeiro 2016 se účastnili vedle ministryně další 3 zaměstnanci MŠMT a jeden zaměstnanec MV ČR, další zaměstnanci MŠMT se účastnili Světových her ve Vratislavi a EXOF 2017 v Turecku. Z uvedených informací vyplývá, že se OH a jiných olympijských akcí, resp. Sportovních akcí, **v letech 2012-2017 účastnilo na pozvání ČOV celkem 19 úředních osob** (nejsou zde zahrnuti ministři, a to z důvodu jejich účasti na Sportovních akcích na pozvání ze strany MOV, nikoli ČOV).

² Zákon o podpoře sportu ve znění účinném od 31.7.2019 není pro účely stanoviska relevantní

Výše uvedené úřední osoby **nebyly součástí oficiální české výpravy na OH** navržené a schválené orgány ČOV, resp. MOV, dle Olympijské charty, jak vyplývá ze Seznamů účastníků Olympijských her. ČOV přesto hradil uvedeným osobám **dopravu, ubytování, vstupenky na sportoviště, oblečení z olympijské kolekce atp., tzn. poskytli jim plnění, na které není žádný právní nárok** (dále jen „Plnění“).

S ohledem na to, že zaměstnanci státní správy byli zváni předsedou ČOV na Sportovní akce pravidelně a ve větším počtu, je zřejmé, že **pozvání souviselo výhradně s jejich postavením v hierarchii státní správy, resp. s jejich pracovním zařazením** (to platí pouze ve vztahu k zaměstnancům MŠMT, za MV ČR tento závěr nelze, z důvodu poskytování Plnění pouze jednotlivcům, učinit). Tento závěr je podpořen skutečností, že se zpravidla jednalo o zaměstnance **jediného konkrétního odboru, a sice odboru sportu MŠMT**.

Je třeba uvést, že zaměstnanci odboru sportu MŠMT se podílí na rozhodování o přidělování finanční podpory sportu ze státního rozpočtu, a to na základě Zákona o podpoře sportu, když dle jeho § 3 odst. 1 písm. c) konkrétně platí: „*MŠMT zabezpečuje finanční podporu sportu ze státního rozpočtu*“. Konkrétní provedení uvedeného zákonného zmocnění pro MŠMT je realizováno na základě Koncepce podpory sportu MŠMT³, resp. prostřednictvím konkrétních dotačních programů MŠMT dle pravidel stanovených MŠMT⁴. **Prostřednictvím uvedených programů se zaměstnanci MŠMT tedy podílí na rozhodování o financování činnosti (mimo jiné) ČOV.**

Přijetím Plnění se zaměstnanci ministerstva MŠMT dostali do zjevného střetu zájmů, resp. přijetí Plnění mohlo mít vliv na jejich následné rozhodování o stanovení pravidel pro podporu sportu, resp. pro financování činnosti samotného ČOV (a to zejména i s přihlédnutím k významu Plnění ve vztahu k tabulkovým platovým podmínkám úředníků MŠMT stanovených právními předpisy). Nejedná se z tohoto hlediska o ojedinělý exces, nýbrž o poskytnutí Plnění ve větším rozsahu, více osobám, cílené pro konkrétní zaměstnance (pracovní pozice) v rámci MŠMT. Toto právní stanovisko se bez ohledu na uvedené zabývá **výhradně otázkou, zda došlo k protiprávnímu jednání ze strany ČOV (nebo jeho orgánů), resp. zda poskytnutí Plnění (nikoli jeho přijetí) je v souladu s právními předpisy, případně jakou zakládá uvedené jednání odpovědnost.**

IV. Právní stanovisko

1. Postavení a činnost ČOV dle právních předpisů

ČOV má z hlediska právního řádu ČR postavení **spolku** dle Občanského zákoníku (tzn. vztahují se na něj ustanovení § 214 a násl. Občanského zákoníku), tzn. ČOV má postavení právnické osoby, korporace. Je subjektem soukromého práva, jehož činnost musí být v souladu se stanovami a v souladu se zákonem.

³ např. Koncepce podpory sportu na období 2016-2025 vyhlášená MŠMT

⁴ např. Na základě mimořádné výzvy MŠMT na rok 2017 – dotačního neinvestičního programu III s názvem „Činnost sportovních (servisních) střešních organizací – Dotační neinvestiční program státní podpory sportu pro spolky na období 2017“. V uvedené výzvě je výslovně uvedeno, že je určena pro ČOV – viz odst. 1.3. písm. c), kde jsou identifikováni oprávnění žadatelé.

Důsledky a sankce za porušení zákona nebo stanov jsou upraveny v právním řádu ČR (viz dále – čl. IV bod 3) tohoto stanoviska).

ČOV má rovněž postavení **člena olympijského hnutí**. S tím jsou spojena další práva a povinnosti – **soukromoprávního charakteru, nicméně s mezinárodním přesahem**. Jako člen olympijského hnutí je ČOV podřízen rozhodnutím MOV a vztahují se na něj předpisy a pravidla olympijského hnutí, z nichž předpisem nejvyšší právní síly je Olympijská charta⁵, jako „základní dokument ústavního charakteru“⁶ a Etický kodex MOV. ČOV ve svých stanovách přímo odkazuje na Olympijskou chartu (viz čl. I. odst. 2 stanov), tzn. přímo ve stanovách se zavazuje vyvíjet činnost v souladu s Olympijskou chartou. Eventuální porušení Olympijské charty je z hlediska právního řádu ČR i porušením stanov ČOV s důsledky uvedenými níže.

ČOV je v rámci ČR jedinou organizací, která byla z rozhodnutí MOV uznána za člena Olympijského hnutí, má postavení „Národního olympijského výboru“ ve smyslu Kapitoly 4 Olympijské charty a s tím jsou samozřejmě spojena **významná práva** (ať již se jedná o finanční podporu ze strany MOV nebo ze strany ČR, výlučná pravomoc zastupovat ČR na Sportovních akcích, používání olympijského vlastnictví – zejména duševního na základě licence MOV atp.), **ale i tomu odpovídající významné povinnosti**. **Olympijská charta výslovně stanoví, že příslušnost k olympijskému hnutí je podmíněna dodržováním Olympijské charty, každá organizace je vázána ustanoveními Olympijské charty, Národní olympijské výbory (ČOV) jsou povinny pod hrozbou nejvýznamnějších sankcí Olympijskou chartu dodržovat.**

2. Základní povinnosti ČOV jako člena olympijského hnutí

Ve vztahu k poskytnutí Plnění zaměstnancům státní správy ze strany ČOV jsou podstatná následující ustanovení Olympijské charty závazná pro ČOV:

- a) pravidlo 5 čl. 2 Kapitoly I: „MOV usiluje o posílení jednoty olympijského hnutí, o **ochranu jeho nezávislosti, zachování a podporu jeho politické neutrality a zachování autonomie sportu**“;
- b) pravidlo 11 čl. 2 Kapitoly I. „**MOV vystupuje proti jakémukoli politickému nebo komerčnímu zneužití sportu nebo sportovců**“;
- c) pravidlo 1 čl. 27 Kapitoly 4: „posláním N.O.V. (ČOV) je rozvíjet, propagovat a chránit olympijské hnutí ve své zemi v souladu s Olympijskou chartou“
- d) pravidlo 5 čl. 27 Kapitoly 4: „N.O.V. (ČOV) **se nesmějí zapojovat do žádné činnosti, která by byla v rozporu s Olympijskou chartou**“.
- e) pravidlo 6 čl. 27 Kapitoly 4: „N.O.V. (ČOV) **musí chránit svou autonomii a odolávat všem nátlakům, včetně, avšak nikoli výlučně, nátlakům politické, náboženské či ekonomické povahy**, jež jim mohou bránit v plnění Olympijské charty.“

a následující ustanovení Etického kodexu, který je součástí Olympijské charty (viz její pravidlo 22):

- a) Článek 2: „Olympijské strany (ČOV) se musí věnovat plnění svého poslání s náležitou péčí. Vždy musí jednat s nejvyšší mírou čestnosti, zvláště při rozhodování musí jednat nestranně, objektivně,

⁵ která slouží zároveň jako stanovy Mezinárodního olympijského výboru – viz písm. b) Úvodu k Olympijské chartě

⁶ Viz písm. a) Úvodu k Olympijské chartě

nezávisle a profesionálně. **Musí se zdržet jakéhokoli jednání zahrnujícího podvod nebo korupci. Nesmějí jednat způsobem, který by mohl poškodit pověst olympijského hnutí.“**

- b) Článek 3: **„Olympijské strany (ČOV) nebo jejich zástupci nesmí přímo ani nepřímo požadovat, přijímat nebo nabízet jakoukoli formu odměny nebo provize, ani žádné skryté výhody nebo služby jakékoli povahy spojené s Olympijskými hrami.“**
- c) Článek 6: **„Olympijské strany (ČOV) se musí zdržet toho, aby se ocitly v jakémkoli střetu zájmů a musí respektovat pravidla týkající se ovlivňování střetu zájmů“.**
- d) Článek 12: **„Olympijské prostředky či zdroje olympijských stran (ČOV) musí být použity pouze na olympijské účely.“**

Co se týče účastníků na Olympijských hrách, obsahuje Etický kodexu MOV prováděcí ustanovení k pravidlu 40 Olympijské charty, které se týká účasti na Olympijských hrách, přičemž dle definice je účastníkem *„individuální a týmový účastník soutěže, funkcionář, vedoucí pracovníci a další členové jakékoli výpravy, rozhodčí a členové poroty, všechny ostatní akreditované osoby.“* Lze uvést, že úředníci státní správy, členové vlády ani jiní zástupci jednotlivých států nejsou považováni za „účastníky“ olympijských her – ledaže by měli zároveň postavení některé z uvedených osob. V rámci tohoto právního stanoviska byla uvažována i možnost, že by zástupci jednotlivých států (ve smyslu úředníků státní správy jednotlivých států) byli na Sportovní akce zváni v rámci obecné praxe, která se historicky zavedla napříč všemi Národními olympijskými výbory a stala se nepsaným pravidlem (přesto, že na účast na Sportovních akcích není dle Olympijské charty výslovně žádný nárok), nicméně ani z tohoto hlediska jednání ČOV při poskytování Plnění neobstojí, a to z důvodu, že olympijské hnutí vzniklo na podporu sportovců bez ohledu na jejich státní příslušnost, tzn. z tohoto hlediska se nemůže v případě zaměstnanců státní správy jednat ani o „zástupce států“, které se Sportovních akcí účastní. Olympijská charta v tomto smyslu totiž obsahuje zásadní pravidlo (pravidlo 6 Olympijské charty): **„Olympijské hry jsou soutěže mezi sportovci v individuálních nebo kolektivních disciplínách, nikoli soutěže mezi státy“.** Nejedná se ani o pozvání MOV (jako v případě ministrů), který má výhradní pravomoc rozhodovat o účasti jednotlivých účastníků Sportovních akcí, má právo vydat akreditační karty, schvaluje delegace a přihlášky. MOV má právo pozvat (mimo jiné) představitele států, a to zejména na konkrétní oficiální akce – ceremoniály atp., to vše ovšem za účelem zvýšení prestiže Sportovních akcí. V souvislosti s účastníky na Sportovních akcích stanoví Olympijská charta ve vztahu k ČOV pouze následující pravidlo (pravidlo 7 čl. 27 Kapitoly 4), podle kterého ČOV *„má právo posílat soutěžící, funkcionáře družstev a jiný personál družstev na olympijské hry v souladu s Olympijskou chartou.“* Jinými slovy **neexistuje jediný předpis, který by přítomnost úředníků státní správy ČR na náklady ČOV na Sportovních akcích odůvodňoval.**

Na tomto místě je vhodné uvést i sankce, které jsou spojené s porušením Olympijské charty nebo Etického kodexu, kterými ve vztahu k ČOV mohou být **pozastavení, odnětí uznání (které je předpokladem příslušnosti k olympijskému hnutí), odejmutí práva uspořádat zasedání nebo olympijský kongres** (viz pravidlo č. 59, odst. 1.4. Olympijské charty). Vedle uvedených sankcí je možné ukládat i **peněžní sankce, které mohou zahrnovat pokuty nebo pozastavení či zrušení jakékoli formy finanční podpory** pocházející od MOV (viz pravidlo č. 59 Olympijské charty, odst. 2.5.)

Ve vztahu k porušení předpisů olympijského hnutí, které se vztahují na činnost ČOV a které se ČOV pod hrozbou uvedených sankcí zavázala dodržovat, lze učinit následující dílčí závěr:

Poskytnutím plnění zaměstnancům MŠMT a MV ČR při okolnostech uvedených výše lze konstatovat, že ze strany ČOV došlo k porušení Článku 2 Etického kodexu, podle kterého se ČOV musí zdržet jakéhokoli jednání zahrnujícího podvod nebo korupci, nesmí jednat způsobem, který by mohl poškodit pověst olympijského hnutí, k porušení Článku 3, podle kterého ČOV nesmí nabízet jakoukoli formu odměny nebo provize ani žádné skryté výhody nebo služby jakékoli povahy spojené s Olympijskými hrami a k porušení Článku 6 Etického kodexu, podle kterého lze olympijské prostředky použít pouze na olympijské účely. Olympijská charta jako jedno z nejvýznamnějších pravidel zdůrazňuje apolitičnost olympijského hnutí, důrazně se vymezuje proti zneužívání sportu pro politické nebo komerční účely. Jednání ČOV (učiněné prostřednictvím předsedy) tedy zakládá odpovědnost za porušení předpisů olympijského hnutí ve vztahu k MOV a dalším orgánům olympijského hnutí, s možností sankcí uvedených výše.

Je třeba doplnit, že z hlediska posouzení znaků jednání, které eventuálně zakládá uvedenou odpovědnost, záleží výhradně na posouzení orgánů olympijského hnutí (MOV a Etické komise), tzn. v rámci autonomie jsou případná porušení pravidel olympijského hnutí oprávněny shledat a vyvodit příslušné sankce samostatně bez ohledu na jiná šetření a řízení dle právních řádů jednotlivých států.

3. Odpovědnost ČOV a odpovědnost orgánů ČOV dle právních předpisů ČR

Z hlediska právních předpisů ČR je třeba rozlišovat, zda poskytnutím Plnění dochází k porušení předpisů veřejnoprávních (trestněprávní odpovědnost) či soukromoprávních (civilní odpovědnost).

Toto právní stanovisko se otázkou trestněprávní odpovědnosti nijak blíže nezabývá, neboť jediným orgánem, který je oprávněn shledat odpovědnost za porušení trestních předpisů, resp. naplnění skutkové podstaty některého z trestných činů, je soud v rámci trestního řízení.

Právní stanovisko se v této části s ohledem na uvedené zabývá výhradně odpovědností soukromoprávní, konkrétně odpovědností za porušení stanov ČOV, tzn. odpovědností orgánů ČOV vůči ČOV, resp. odpovědností za škodu eventuálně způsobenou ČOV jejím předsedou.

Z hlediska odpovědnosti předsedy vůči ČOV je třeba posoudit, zda jednání spočívající v poskytnutí Plnění zaměstnancům státní správy je slučitelné se zákonem a s činností ČOV vymezenou stanovami. Je třeba uvést, že ČOV je spolkem, který dle stanov **vyvíjí veřejně prospěšnou činnost ve prospěch českého sportu** (dle čl. I. odst. 3 stanov) **a plní úkoly vyplývající pro ni z členství v olympijském hnutí dle předpisů tohoto hnutí** (viz čl. I. odst. 2 stanov). Činnost ČOV je tedy vymezena těmito předpisy, když hlavní úkoly v rámci této činnosti stanoví čl. II. odst. 2 stanov. **Lze zjednodušeně konstatovat, že vyvíjí veřejně prospěšnou činnost spočívající v podpoře sportu a sportovců a v prosazování olympijských ideálů vyjádřených Olympijskou chartou a Etickým kodexem.** Tato veřejně prospěšná činnost ČOV je finančně podporována MOV i ze státního rozpočtu dle výše zmíněného zákona o podpoře sportu. S ohledem na způsob financování, lze uvést, že prostředky ČOV jsou jednoznačně účelově vázané. **Za hospodaření a za to, že prostředky jsou řádně a hospodárně vynakládány, odpovídá statutární orgán ČOV, jímž je předseda.**

Po prostudování stanov ČOV není zřejmé, jaký veřejně prospěšný cíl, ke kterému činnost ČOV má dle stanov a Olympijské charty směřovat, je poskytnutím Plnění úředníkům státní správy sledován. Naopak lze

konstatovat, že **se jedná o plnění, které se s žádným ze stanovených cílů a úkolů ČOV neslučuje**. Je rovněž skutečností, že ČOV je dle stanov oprávněn v rámci své vedlejší činnosti vyvíjet hospodářskou činnost, která je striktně vymezena v čl. II odst. 3 stanov, nicméně výtěžek z této činnosti musí být rovněž použit v souladu s hlavním účelem, za kterým je spolek založen – viz § 217 odst. 3 Občanského zákoníku⁷ (ani v tomto případě se tedy nejedná se o žádné „volné“ finanční prostředky k použití dle libovolného uvážení statutárního orgánu ČOV).

Z hlediska odpovědnosti předsedy ČOV lze konstatovat, že statutární orgán je povinen vykonávat svou funkci **s nezbytnou loajalitou a i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, resp. s péčí řádného hospodáře** (viz ustanovení § 159 odst. 1 Občanského zákoníku). Za porušení uvedené povinnosti odpovídá člen statutárního orgánu právnické osobě (ČOV) celým svým majetkem (důkazní břemeno v tomto případě tíží statutární orgán). Ve vztahu k poskytnutí Plnění státním úředníkům lze uvést, že se jedná o jednání, kterým byla ČOV způsobena škoda ve výši hodnoty Plnění, neboť nijak nesouvisí s činností ČOV jako spolku založeného za účelem podpory sportovců a sportu ani s činností ČOV jako člena olympijského hnutí (naopak – viz Olympijská charta a Etický kodex), resp. jedná se o naprostý exces, nikoli o hospodárné využití prostředků ČOV.

Je třeba uvést, že finanční prostředky musí ČOV vynakládat striktně na hlavní cíle, k nimž dle stanov směřuje, nelze žádným způsobem ospravedlnit jiný postup, aby bylo možné uvažovat o hospodárném využití prostředků ČOV. V případě, že ČOV vynaloží finanční prostředky mimo cíle sledované stanovami, dojde k porušení § 217 odst. 3 Občanského zákoníku, podle kterého musí spolek vynakládat své finanční prostředky výhradně za účelem, za kterým byl založen (a to včetně prostředků z podnikatelské (vedlejší) činnosti spolku), eventuálně k porušení rozpočtové kázně podle Rozpočtových pravidel, a to s ohledem na účel, za kterým mají být použity dotace MŠMT dle Zákona o podpoře sportu a dle jednotlivých výzev dotačních programů⁸, případně k porušení článku 13 Etického kodexu, podle kterého musí být olympijské prostředky využity výhradně k olympijským cílům. Neexistuje tedy možnost, že by ČOV mohl jakékoli finanční prostředky vynaložit na cokoli jiného (tím spíše, pokud by byly vynaloženy způsobem, který by mohl založit trestněprávní odpovědnost statutárního orgánu, potažmo ČOV, neboť se jedná o jednání, které vykazuje znaky trestného činu – viz výše).

V. Shrnutí

Advokátní kancelář si na tomto místě dovoluje shrnout následující právní závěry:

- 1) Z informací poskytnutých MŠMT a MV ČR je zřejmé, že se zaměstnanci uvedených úřadů účastnili na základě pozvání ČOV Sportovních akcí, a to na náklady ČOV. Za období 2012-2017 se Sportovních akcí účastnilo 19 osob (vedle ministrů MŠMT, kteří se Sportovních akcí účastnili na pozvání MOV). ČOV

⁷ Ustanovení § 217 odst. 3 konkrétně zní: Zisk z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost včetně správy spolku.

⁸ Viz např. čl. 6 mimořádné výzvy MŠMT na rok 2017 – dotačního neinvestičního programu III s názvem „Činnost sportovních (servisních) střešních organizací – Dotační neinvestiční program státní podpory sportu pro spolky na období 2017“.

těmto zaměstnancům v této souvislosti poskytl Plnění, na které není žádný právní nárok, konkrétně jim hradil ze svých finančních prostředků dopravu, ubytování, vstupenky na sportoviště, oblečení z olympijské kolekce atp.

- 2) S ohledem na skutečnost, že pozvané osoby byly povětšinou zaměstnanci MŠMT z odboru sportu, kteří se podílí na rozhodování o přidělování finanční podpory sportu ze státního rozpočtu na základě Zákona o podpoře sportu, Koncepce podpory sportu MŠMT, a prostřednictvím konkrétních dotačních programů MŠMT se podílí i na rozhodování o financování činnosti ČOV, lze uvažovat, že přijetím uvedeného Plnění se zaměstnanci ministerstva MŠMT dostali do střetu zájmů, resp. přijetí Plnění mohlo mít vliv na jejich následné rozhodování o stanovení pravidel pro podporu sportu, resp. pro financování činnosti samotného ČOV (a to zejména s přihlédnutím k významu Plnění ve vztahu k tabulkovým platovým podmínkám úředníků MŠMT stanovených právními předpisy). Nejedná se z tohoto hlediska o ojedinělý exces, nýbrž o poskytnutí Plnění ve větším rozsahu, více osobám, cílené pro konkrétní zaměstnance (pracovní pozice) v rámci MŠMT.
- 3) Z hlediska postavení ČOV jako člena olympijského hnutí, kterému (s ohledem na exkluzivní postavení v rámci ČR) náleží významná práva, ale i povinnosti s tímto postavením související, lze uvažovat, že poskytnutím Plnění zaměstnancům státní správy došlo k porušení základních zásad, ke kterým se hlásí olympijské hnutí, vyjádřených v Olympijské chartě a Etickém kodexu MOV (jako základních ústavních předpisů olympijského hnutí), a to následujících pravidel:
 - a) ochrana nezávislosti a politické neutrality;
 - b) zákaz politického nebo komerčního zneužití sportu nebo sportovců;
 - c) ochrana autonomie a princip odolávání všem tlakům, včetně politické či ekonomické povahy;
 - d) zákaz jakéhokoli jednání zahrnujícího podvod nebo korupci;
 - e) zákaz jednání, které poškozují pověst olympijského hnutí;
 - f) zákaz požadování, přijímání nebo nabízení jakékoli formy odměny nebo provize, skryté výhody nebo služby jakékoli povahy spojené s Olympijskými hrami;
 - g) olympijské prostředky či zdroje musí být použity pouze na olympijské účely.

Porušení uvedených pravidel (které jsou z právního hlediska soukromoprávní povahy, ovšem s mezinárodním dosahem) má za následek vznik:

- a) odpovědnosti vůči orgánům olympijského hnutí (zejména MOV a Etické komise), které v rámci autonomie posuzují porušení pravidel zcela samostatně a stejně tak zcela samostatně rozhodují o sankcích (tzn. bez ohledu na jakákoli řízení vedená orgány ČR), když sankce stanovené za porušení pravidel olympijského hnutí jsou pozastavení, případně odnětí uznání (které je předpokladem příslušnosti k olympijskému hnutí), odejmutí práva uspořádat zasedání nebo olympijský kongres, peněžní sankce, které mohou zahrnovat pokuty nebo pozastavení či zrušení jakékoli formy finanční podpory;
- b) odpovědnosti za poškození reputace sportovců, sportu, České republiky i olympijského hnutí jako celku v zahraničí i u sportovní veřejnosti, a to s ohledem na mezinárodní význam olympijského hnutí a zásad, na kterých spočívá a které chrání;

- c) odpovědnosti vůči ČOV, tzn. vznik odpovědnosti členů orgánů za výkon své funkce vůči ČOV, neboť dle stanov přijal ČOV Olympijskou chartu za součást svých stanov (resp. jedná se dle Olympijské charty zároveň o jeho povinnost).
- 4) Právní stanovisko se v neposlední řadě zabývá odpovědností orgánů ČOV vůči ČOV, resp. odpovědností za škodu eventuálně způsobenou ČOV jejím předsedou. V rámci tohoto právního stanovisko lze dospět k závěru, že v důsledku jednání předsedy ČOV vznikla ČOV škoda ve výši odpovídající hodnotě Plnění, a to z následujících důvodů. ČOV je spolkem, který dle stanov vyvíjí veřejně prospěšnou činnost ve prospěch sportovců a sportu a plní úkoly vyplývající pro něj z členství v olympijském hnutí dle předpisů tohoto hnutí. Činnost ČOV je striktně vymezena těmito předpisy, když hlavní úkoly jsou ještě stanovami konkretizovány. Finanční prostředky může ČOV vynakládat pouze v souladu s cíli sledovanými jeho hlavní činností. Tato veřejně prospěšná činnost ČOV je finančně podporována MOV i ze státního rozpočtu dle výše zmíněného zákona o podpoře sportu. S ohledem na způsob financování lze uvést, že prostředky ČOV jsou jednoznačně účelově vázané. Za hospodaření a za to, že prostředky jsou řádně a hospodárně vynakládány, odpovídá statutární orgán ČOV, jímž je předseda. **Není zřejmé, jaký veřejně prospěšný cíl, ke kterému činnost ČOV má dle stanov a Olympijské charty směřovat, je poskytnutím Plnění úředníkům státní správy sledován. Naopak lze konstatovat, že se jedná o plnění, které se s žádným ze stanovených cílů a úkolů ČOV neslučuje.**
- 5) Z hlediska hospodaření ČOV neexistuje žádná možnost, aby byly vynaloženy jakékoli prostředky mimo účel, za kterým byl ČOV založen, resp. zcela mimo úkoly, ke kterým se ČOV zavázal, neboť dle Občanského zákoníku platí, že spolek musí vynakládat své finanční prostředky výhradně za účelem, za kterým byl založen, tzn. na svou hlavní činnost (a to včetně prostředků z podnikatelské (vedlejší) činnosti), prostředky z programů MŠMT jsou účelově vázané prostředky, když porušení těchto pravidel dotačních programů zakládá porušení rozpočtové kázně a podle článku 13 Etického kodexu MOV musí být olympijské prostředky využity výhradně k olympijským cílům. Z uvedeného vyplývá, že není možné vynaložit prostředky mimo účel sledovaný ČOV, aniž by došlo k porušení některého z uvedených předpisů se všemi důsledky z toho plynoucími (tím spíše, pokud byly vynaloženy způsobem, který by mohl založit trestní odpovědnost statutárního orgánu, potažmo ČOV).
- 6) Za hospodaření ČOV odpovídá jednoznačně jeho předseda, který je povinen vykonávat svou funkci s nezbytnou loajalitou a i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, resp. s péčí řádného hospodáře (viz ustanovení § 159 odst. 1 Občanského zákoníku). Za porušení uvedené povinnosti odpovídá předseda ČOV celým svým majetkem. Ve vztahu k poskytnutí Plnění státním úředníkům lze uvést, že se jedná o jednání, kterým byla ČOV způsobena škoda ve výši hodnoty Plnění, neboť se nejedná o plnění, které nějak souvisí s činností ČOV jako spolku založeného za účelem podpory sportovců a sportu nebo s činností ČOV jako člena olympijského hnutí.

VI. Závěr

Advokátní kancelář v rámci tohoto právního stanoviska dospěla k závěru, že poskytováním Plnění ze strany ČOV úředníkům státní správy došlo k porušení právních předpisů ze strany předsedy ČOV, konkrétně k porušení péče řádného hospodáře. V důsledku tohoto porušení vznikla ČOV škoda ve výši hodnoty poskytnutého Plnění.

Uvedeným jednáním došlo rovněž k porušení interních předpisů, a to jak stanov ČOV, tak předpisů olympijského hnutí (Olympijské charty a Etického kodexu MOV), které jsou součástí stanov ČOV. Důsledkem by mohla být sankce stanovená MOV (odnětí nebo pozastavení uznání, finanční sankce atp.).

S ohledem na vše výše uvedené lze doporučit, aby se ČOV do budoucna zdržel dalšího poskytování Plnění zaměstnancům státní správy a aby ČOV prostřednictvím soudního řízení vymáhal škodu, která mu byla způsobena jednáním statutárního orgánu (resp. jeho předsedou), neboť uvedené jednání vykazuje znaky naprostého excesu (a to ať již z hlediska předpisů právního řádu ČR, tak z hlediska předpisů olympijského hnutí s mezinárodním dosahem).

V Praze dne 15.12. 2020

za AK RHK, s.r.o.

JUDr. Zdeněk Krampera, advokát

Přílohy:

- 1) Olympijská charta platná ve znění platném od 2.8.2015
- 2) Olympijská charta platná ve znění platném od 26.6.2019
- 3) Etický kodex MOV
- 4) Stanovy ČOV
- 5) Nominace české výpravy na Hry XXX. Olympiády 2012 v Londýně
- 6) Nominace české výpravy na ZOH v Soči 2014
- 7) Složení české výpravy na Hrách XXXI. olympiády v Riu 2016
- 8) Odpověď MŠMT 1
- 9) Odpověď MSMT 2
- 10) Zprávy ze zahraniční cesty zaměstnanců MŠMT
- 11) Odpověď MV ČR
- 12) Mimořádná výzva na rok 2017 - Vyhlášení dotačního neinvestičního Programu III. Činnost sportovních (servisních) střešních organizací – Dotační neinvestiční program státní podpory sportu pro spolky na období 2017

Právní stanovisko k odpovědnosti statutárního orgánu Českého olympijského výboru (dále jen „ČOV“) z hlediska předpisů olympijského hnutí

I. Vymezení předmětu právního stanoviska

Zpracovatelem tohoto právního stanoviska je AK RHK, s.r.o., se sídlem Kořenského 1107/15, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 294 12 480 (dále jen „Advokátní kancelář“). Předmětem tohoto právního stanoviska je posouzení práv a povinností statutárního orgánu ČOV a odpovědnosti za jejich porušení z hlediska předpisů olympijského hnutí.

II. Východiska právního stanoviska, použité právní předpisy

Při zpracování tohoto stanoviska vycházela Advokátní kancelář z následujících dokumentů a právních předpisů:

- 1) **Občanský zákoník** - zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění;
- 2) **Olympijská charta** - Olympijská charta přijatá Mezinárodním olympijským výborem (dále jen „MOV“) ve znění platném od 26.6. 2019;
- 3) **Etický kodex** - Etický kodex MOV přijatý na zasedání MOV ve dnech 9. a 10.7. 2017, který je dle pravidla 22 Olympijské charty její součástí;
- 4) **Stanovy ČOV** – stanovy ČOV schválené plénem ČOV dne 23.4. 2015 ve znění novel ze dne 24.4. 2017 a ze dne 18.4. 2018.

S ohledem na specifické postavení ČOV jako právnické osoby založené podle právního řádu České republiky a zároveň člena olympijského hnutí, se na statutární orgán ČOV vztahují práva a povinnosti stanovené jak právními předpisy České republiky, tak (mezinárodními) interními předpisy olympijského hnutí. Případné porušení povinnosti člena statutárního orgánu tedy může být předmětem řízení před vnitřními orgány olympijského hnutí (disciplinární řízení), tak před orgány veřejné moci (civilní, příp. trestní řízení). Zvláštní postavení mezi členy statutárního orgánu (v obecné rovině) pak zaujímá předseda ČOV, neboť tento je zároveň členem Mezinárodního olympijského výboru (dále jen „MOV“), a to podle pravidla 16 odst. 1.1.4. Olympijské charty, které stanoví, že: „*Členové MOV jsou fyzické osoby... MOV se skládá z předsedů nebo osob zastávajících výkonné či vedoucí funkce nejvyšší úrovně v NOV.*“ Členové MOV jsou voleni kooptací, členy MOV volí MOV ze způsobilých osob způsobem dle pravidla 16 Olympijské charty.

S ohledem na to, že ke dni zpracování tohoto stanoviska tvoří statutární orgán ČOV pouze předseda, resp. statutární orgán je jednočlenný, není v tomto stanovisku rozlišováno, zda se jedná o odpovědnost řadového člena statutárního orgánu, či jeho předsedy, neboť práva a povinnosti, resp. odpovědnost, se v tomto případě soustředí u jedné osoby (dále jen „předseda ČOV“).

K uvedené struktuře orgánů ČOV lze pouze na okraj uvést, že **tato nevyhovuje „Základním obecným zásadám řádného řízení Olympijských her a sportovního hnutí“**, které jsou součástí Etického kodexu MOV, konkrétně zásadě 3 „Nejvyšší úroveň kompetence, bezúhonnosti a etických standardů“, neboť podle odst. 3.2. platí: **„Jako obecné pravidlo je třeba vyhnout se individuálnímu podpisu závazných povinností organizace“**. Tomuto pravidlu dle právních předpisů odpovídá jednání za právnickou osobu v počtu alespoň dvou osob zároveň, tzn. toto pravidlo je možné realizovat pouze **prostřednictvím statutárního orgánu, který má více členů, což je v Etickém kodexu MOV pojímáno jako základní pravidlo řízení**. S tím souvisí i pravidlo (uvedené ve stejném odst.) **„Aby se zabránilo zneužití pravomoci zastupování (zejména podepisování), měla by být na nejvyšší úrovni stanovena, schválena a sledována odpovídající pravidla.“**

III. Právní stanovisko

1. Základní povinnosti předsedy ČOV jako člena MOV

Postavení předsedy ČOV do značné míry určuje Olympijská charta, když se na něho výslovně vztahují následující pravidla:

- a) Pravidlo 16 čl. 1 Kapitoly 2 odst. 1.3., které obsahuje následující přísahu členů MOV, resp. předsedy ČOV, ve které se zavazuje: **„Slibuji, že budu sloužit olympijskému hnutí ze všech svých sil. Budu respektovat Olympijskou chartu a přijímat rozhodnutí MOV. Budu jednat nezávisle na obchodních a politických zájmech a rasových a náboženských vlivech. Budu jednat v plném souladu s Etickým kodexem MOV. Slibuji, že budu bojovat proti všem formám diskriminace a za všech okolností se budu věnovat hájení zájmů Mezinárodního olympijského výboru a olympijského hnutí.“**
- b) Pravidlo 16 čl. 2 Kapitoly 2, ve kterém jsou výslovně uvedeny následující povinnosti:
 - a. **„dodržovat Olympijskou chartu, Etický kodex a jiné předpisy MOV;**
 - b. *účastnit se zasedání MOV;*
 - c. *účastnit se práce v komisích MOV, do nichž byl jmenován;*
 - d. *přispívat k rozvoji a propagaci olympijského hnutí;*
 - e. *kontrolovat ve své zemi a v organizaci olympijského hnutí, ve které slouží, uskutečňování programů MPV;*
 - f. *informovat předsedu MOV na jeho žádost o rozvoji a propagaci olympijského hnutí a o jeho potřebách ve své zemi a v organizaci olympijského hnutí, ve které slouží;*
 - g. **informovat předsedu MOV o všech událostech, které mohou bránit plnění Olympijské charty nebo jinak nepříznivě zasahovat do olympijského hnutí v jeho zemi nebo v organizaci olympijského hnutí, ve které slouží,**
 - h. *plnit další úkoly, určené mu předsedou“.*

Předseda ČOV rovněž odpovídá za plnění úlohy a poslání ČOV jako celku a jako subjektu, který je členem olympijského hnutí, když tyto úkoly ČOV jsou stanoveny v pravidlu 27 Kapitoly 4 Olympijské charty (jedná se

o odpovědnost předsedy ČOV směrem dovnitř ČOV, nicméně s důsledky pro ČOV, jako celek, ve vztahu k MOV).

Obecně lze uvést, že pravidla olympijského hnutí, která se vztahují na předsedu ČOV, resp. členy olympijského hnutí, jsou do značné míry obecná a záleží na výkladu MOV, případně disciplinární komise, zda jednotlivé jednání (skutek) posoudí jako souladné s předpisy a zájmy olympijského hnutí či nikoli. Je třeba konstatovat, že v tomto ohledu jsou předpisy mimořádně přísné, neboť dle jejich znění je sankcionováno nikoli pouze výslovné porušení předpisů, nýbrž postačuje pouhé ohrožení zájmů MOV (viz dále).

Povinnosti, které se vztahují na předsedu ČOV, jsou do značné míry etické povahy, neboť základním principem olympismu vyjádřeným v čl. 1 v úvodu Olympijské charty je: *„usilování o vytvoření způsobu života založeného na radosti z vynaloženého úsilí, na výchovné hodnotě dobrého příkladu, sociální odpovědnosti a na respektování základních univerzálních etických principů.“*

Jakékoli jednání členů MOV tedy za všech okolností musí vyhovovat uvedenému principu. Olympijskou chartou je tedy na etiku kladen mimořádný důraz.

Etický kodex MOV z hlediska rozsahu své působnosti stanoví, že **„Členové olympijského hnutí se zavazují dodržovat a zajišťovat soulad s Etickým kodexem MOV za následujících podmínek:**

- **Mezinárodní olympijský výbor, každý z jeho členů a hnutí a národní olympijské výbory a jejich funkcionáři vždy a za všech okolností;**
- **všichni účastníci Olympijských her během každé olympiády, na kterou byli nominováni...**“

Z uvedeného vyplývá, že **předseda ČOV musí jako člen MOV jednat dle Etického kodexu MOV vždy**, ostatní subjekty olympijského hnutí (a to i sportovci) podle toho, zda se jedná o jednání související s olympijskými hrami.

Konkrétní zásadní etické povinnosti předsedy ČOV uvedené v Etickém kodexu MOV pak jsou např.:

- a) Povinnosti uvedené v kapitole „Projevy chování“ (viz Článek 2 a Článek 3):
„musí vždy jednat s nejvyšší mírou čestnosti, zvláště při rozhodování musí jednat nestranně, objektivně, nezávisle a profesionálně“;
„musí se zdržet jakéhokoli jednání zahrnujícího podvod nebo korupci“;
„nesmí jednat způsobem, který by mohl poškodit pověst olympijského hnutí“;
„nesmí přímo ani nepřímo požadovat, přijímat nebo nabízet jakoukoli formu odměny nebo provize, ani žádné výhody nebo služby jakékoli povahy spojené s Olympijskými hrami“;
„musí se zdržet toho, aby se ocitl v jakémkoli střetu zájmů a musí respektovat pravidla týkající se ovlivňování střetu zájmů“.
- b) Povinnosti uvedené v kapitole „Správné řízení a zdroje“ (viz Článek 11 a Článek 12):
„musí respektovat základní univerzální principy dobré správy, jako jsou zejména transparentnost, zodpovědnost a odpovědnost“
„olympijské prostředky či zdroje olympijských stran musí být použity pouze pro olympijské účely“
„příjmy a výdaje musí být zaznamenány v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami. Tyto účty budou kontrolovány nezávislým auditorem“.

- c) Povinnosti uvedené v kapitole „Oznamovací povinnost“ (viz Článek 18):
„musí informovat hlavního funkcionáře pro Etiku a dodržování předpisů MOV, v nejpřísnější důvěrnosti a pomocí vhodných mechanismů o jakýchkoli informacích týkajících se porušení zásad Etického kodexu MOV s cílem případného postoupení podnětu Etické komisi MOV“;
„jakékoli zveřejnění informací nesmí vést k osobnímu zisku či prospěchu, ani by nemělo být provedeno se zlým úmyslem poškodit pověst jakékoli osoby nebo organizace.“

2. Sankce

V případě porušení pravidel olympijského hnutí může být předseda ČOV vyloučen rozhodnutím zasedání MOV, a to podle pravidla 16 čl. 3 Kapitoly 2: **„Každý člen MOV může být vyloučen rozhodnutím zasedání, jestliže porušil svou přísahu nebo jestliže zasedání usoudí, že tento člen zanedbal nebo vědomě ohrozil zájmy MOV nebo jednal způsobem, který snižuje důstojnost MOV.“**

Konkrétně jsou opatření a sankce uvedeny v pravidlu 59 Kapitole 6 Olympijské charty, když vůči členům MOV (předsedovi ČOV) může zasedání, výkonný výbor MOV nebo disciplinární komise přijmout **následující opatření nebo sankci:**

- a) důtku vyslovenou výkonným výborem MOV;
- b) suspendování na určitou dobu vyhlášené výkonným výborem. Suspendování může být rozšířeno na úplnou nebo částečnou ztrátu práv, výsad a funkcí spojených s členstvím příslušné osoby.

Uvedené sankce se mohou kumulovat a mohou být přijaty vůči členům MOV, kteří svým jednáním ohroží zájmy MOV, **a to výslovně i tehdy, nejde-li o konkrétní porušení Olympijské charty či jiného předpisu.** Z uvedeného je zřejmé, že **je zcela na uvážení MOV, zda v konkrétním případě, resp. konkrétním jednáním člena MOV, došlo či nikoli k ohrožení zájmů MOV, když jednání nemusí nutně dojít až do stádia porušení konkrétních předpisů, nýbrž postačuje ohrožení zájmů MOV.** Zájmy MOV s ohledem na vágnost mnohých ustanovení předpisů olympijského hnutí určuje v zásadě MOV, když prakticky záleží na jeho volném uvážení.

Vedle uvedených sankcí stanoví Olympijská charta dále peněžní sankce, a to pro případ jejího porušení (nebo porušení Etického kodexu MOV, nebo jiného předpisu MOV) v rámci Olympijských her, a to podle pravidla 59 čl. 2 Kapitoly 6, když MOV může uložit předsedovi ČOV **peněžní sankci** s přihlédnutím k okolnostem, jako je závažnost a míra porušení a schopnost nést finanční následky sankce.

IV. Shrnutí

Advokátní kancelář si na tomto místě dovoluje shrnout následující právní závěry:

- 1) **Práva a povinnosti statutárního orgánu ČOV, resp. předsedy ČOV, jsou upraveny jednak v základních předpisech – v Olympijské chartě a v Etickém kodexu MOV, ale rovněž v dalších předpisech a rozhodnutích MOV, kterými je předseda ČOV vázán. Povinnosti uvedené v základních**

předpisech jsou zejména etického charakteru, a to v souladu s myšlenkou olympismu vyjádřenou v Olympijské chartě.

- 2) Statutární orgán ČOV je jednočlenný, když lze konstatovat, že tato organizační struktura je v rozporu se zásadou 3 Etického kodexu MOV, neboť podle odst. 3.2. platí obecné pravidlo, že: „*je třeba vyhnout se individuálnímu podpisu závazných povinností organizace*“. Tomuto pravidlu dle právních předpisů odpovídá jednání za právnickou osobu v počtu alespoň dvou osob zároveň, tzn. toto pravidlo je možné realizovat pouze prostřednictvím statutárního orgánu, který má více členů, což je v Etickém kodexu MOV pojímáno jako základní pravidlo řízení.
- 3) Mezi základní povinnosti předsedy ČOV dle předpisů olympijského hnutí patří:
 - povinnost jednat čestně, nestranně, objektivně, nezávisle a profesionálně,
 - zdržet se korupčního jednání, a jakéhokoli jiného jednání, kterým by mohla být ohrožena pověst olympijského hnutí,
 - bojovat proti všem formám podvádění;
 - zákaz střetu zájmů;
 - zákaz diskriminace;
 - správné řízení při zachování principu transparentnosti, zodpovědnosti a odpovědnosti atp.
- 4) Zvláštní povinnosti pak stanoví Etický kodex MOV ve vztahu k zveřejňování informací, když pravidla olympijského hnutí kladou obecně zvláštní důraz na mlčenlivost a na maximální možnou důvěrnost poskytování informací. Výslovně ovšem nelze, aniž by došlo k porušení Etického kodexu MOV, zveřejnit jakékoli informace, za účelem:
 - osobního zisku či prospěchu;
 - poškození pověsti jakékoli osoby nebo organizace.
- 5) Povinnosti stanovené v Etickém kodexu MOV se na předsedu ČOV jako člena MOV vztahují vždy a za všech okolností, na veškerá jeho jednání, a to bez ohledu na to, zda se jedná o jednání související s olympijskými hrami nebo olympijským hnutím či nikoli (oproti jiným subjektům, kde je rozsah působnosti Etického kodexu MOV značně omezen, a to na jednání související s olympijskými hrami).
- 6) Pro případ porušení pravidel stanoví olympijské předpisy sankce v podobě vyloučení z MOV, důtky, suspendování nebo (vedle toho) finanční sankce. Ve vztahu k předsedovi ČOV (členům MOV) jsou pravidla olympijského hnutí mimořádně přísná, čímž je kladen zvláštní důraz na dodržování pravidel. Příslušné sankce totiž mohou být přijaty i v případě, že nejde o konkrétní porušení Olympijské charty či jiného předpisu (což je princip užitý ve většině právních předpisů), nýbrž postačuje, že jednáním člena MOV došlo k ohrožení zájmů MOV (pokud tak MOV shledá). Jedná se o princip, který se obecně vyskytuje v případě ochrany zvláště významných zájmů (např. v trestních předpisech při ochraně života a zdraví). Ve spojení s vágností většiny pravidel (zejména) etického charakteru lze uvedené shledat jako princip, který klade vysoké nároky na charakter a osobnost jednotlivých členů MOV. Z uvedeného je ovšem rovněž zřejmé, že primárním zájmem MOV je zachování prestiže olympijského hnutí, když takto přísná pravidla se týkají výhradně členů MOV (kterých může být celkem maximálně 115).

V Praze dne 15.12. 2020

za AK RHK, s.r.o.

JUDr. Zdeněk Krampera, advokát

- Přílohy:
- 1) Olympijská charta
 - 2) Etický kodex MOV
 - 3) Stanovy ČOV

